

Pelegrinatge a Jerusalem 4: el dissabte de Llätzer

Ds, 27/03/2010 per Teresa Forcades...

[Un Manament Nou](#)

Pau i Bé

Tot i que St. Agustí l'anomena i que és ben viva en el ritus bizantí, l'Església llatina actual no coneix la tradició del dissabte de Llätzer, anticipació de la resurrecció de Jesús i pòrtic de la Setmana Santa que mostra unides les dues natures de Crist: la humana (Jesús plora, Jo 11,35) i la divina (Jesús té poder sobre la mort, Jo 11,43). L'hem anat a celebrar a Betània, a la petita i bonica església de Marta i Maria. En temps de Jesús i fins fa molts pocs anys, la distància entre Jerusalem i Betània es podia recórrer a peu en menys d'una hora, ja que Betània es troba a 2 Km de Jerusalem, al vessant oriental de la muntanya de les Oliveres. Avui no s'hi pot anar a peu a causa del mur. Hi hem anat en autobús passant per la carretera de Ma'aleh Adumim. Les darreres cases de l'assentament jueu són a tocar de les primeres cases de Betània, però entre elles, a més de la carretera hi ha una filferrada. El nom actual de Betània és Elazaria, en honor del seu ciutadà més famós.

Betània és molt semblant a Betlem: dues ciutats palestines que abans de la construcció del mur eren pròsperes i que ara fan una impressió pèssima: piles d'escombraries, cases abandonades a mig construir, cotxes abandonats a les voreres, finestres sense vidres o amb els vidres trencats; semblen ciutats en guerra.

A la bonica església de Marta i Maria hem participat de la litúrgia de l'Església ortodoxa grega, amb un cor excel·lent i hem passat dues hores embutits literalment entre la gent per poder passar de l'atri i entrar a dins. En sortir de l'Església m'he senyat i així que m'ha vist una monja grega ortodoxa se m'ha acostat amb cara de pocs amics. Amb mirada hostil i el braç estès assenyalant la porta del jardí anava repetint la paraula anglesa: 'Out!' (que vol dir 'fora'), mentre m'empenyia cap a fora. Què ha passat? Es veu que al moment que m'he senyat ha reconegut que era catòlica i no ortodoxa perquè m'he senyat d'esquerra a dreta i els ortodoxos ho fan de dreta a esquerra. La Mary m'ha explicat que no són tots els ortodoxos els que ho fan de dreta a esquerra, sinó només els grecs i ara no recordo quina altra Església. El cas és que ens han fet fora tant a mi com al reverend Peterson que anava vestit amb sotana negra i faixa rosa, i no hem pogut participar de la tradicional processó que va de l'església de Marta i Maria (construïda sobre el que se suposa que fou la casa de Llätzer i les seves germanes) fins a la tomba de Llätzer. El reverend Peterson fa dotze anys que participa d'aquesta processó, no pas amagant la seva condició d'anglicà sinó obertament, i ha quedat desconcertat. El seu amic el patriarca de l'Església grega ortodoxa a Jerusalem avui no hi era i ell creu que els capellans i les monges que ens han fet fora venien directament de Grècia o Xipre, que no eren d'aquí. En qualsevol cas, el plàtan que tradicionalment mengen els pelegrins mentre participen d'aquesta processó ens l'hem menjat igualment: la pela del plàtan simbolitza la mortalla de la qual Llätzer va ser alliberat. El motiu de la festa d'avui són les paraules que Jesús dirigeix a Llätzer quan apareix dret però encara totalment amortallat a la porta del sepulcre: 'Deslligau-lo i deixeu-lo anar' (Jo 11,44).

A la tarda: passejada de dues hores pel camí de ronda de les muralles de Jerusalem amb la llum daurada i quieta de la tarda sobre els paviments encara molls de la pluja que avui ens ha tornat a beneir, i visita al Sant Sepulcre: agenollades davant la pedra de la unció, dones grans vestides totalment de negre i amb un mocador al cap, s'asseguraven amb una xeringa de plàstic i amb un deler que fins ara no he vist en cap altra ritual religiós, que totes les escletxes de la roca on se suposa que va ser amortallat Jesús quedessin plenes d'un perfum fort i exquisit que encara olores als dits mentre escric aquestes paraules.

Processó armènia, veneració de la roca del Calvari (on he trobat un deixeble d'en Pau Figueras) i Parenostre al sepulcre de Josep d'Arimatea, on els armenis creuen que fou enterrat Jesús.

Programa per demà, diumenge de Rams (28 de març): processó de Rams al Sant Sepulcre al matí, eucaristia, segona processó de Rams a la tarda seguint literalment les petjades de Jesús des de Betfagué fins a l'església de Santa Anna a la Jerusalem vella.

(la primera foto és Betània vista des de Jerusalem abans que construïssin el mur i les altres dues són de la tomba de Llätzer)

